
litate qua secretaris-rentmeester.⁶⁶ Bij de andere vijf bestuursplaatsen werd gestreefd naar ‘vervulling door familieleden, waarbij het streven gehandhaafd blijft zoveel mogelijk de vijf takken van de familie van de erflater te doen vertegenwoordigen’. De stichtingsakte was nodig om de Grootboekrekening te kunnen vervangen door aandelen en obligaties. Bovendien sprak het bestuur uit dat er voortaan geen bezwaar bestond tegen opvolging van mecenaten in vrouwelijke lijn.⁶⁷

De jaren tachtig: Hallet blijft een zelfstandig fonds

Gezien de ‘erosie der bedragen’ – relatief ging het naar eigentijdse maatstaven nog slechts om kleinere bedragen – stelde het bestuur zich de vraag of een fusie met bijvoorbeeld het Leids Theologisch Fonds niet voor de hand lag. Het verschil in doelstelling en structuur vormde echter een beletsel. Bovendien bestond er al een ‘efficiënte coördinatie tussen beide fondsen’.⁶⁸

Het aantal aanvragen steeg in 1981 plotseling weer, naar twaalf. In 1984 werden de obligaties Grootboek Nederlandse Schuld omgezet in de optielening Nederland à 8,5% (f43.000). De jaarlijkse inkomsten kwamen daarmee op f4.169,33. De te Leiden gevestigde stichting studiefonds Anthony Hallet, want zo luidde de nieuwe naam, beschikte ook over obligaties van bedrijven als de Nederlandse Gasunie en Chemin de Fer France. Het statuut van de stichting, goedgekeurd door de minister van Onderwijs en Wetenschappen, bevatte geen rechtstreekse verwijzing meer naar de Nederlandse Hervormde Kerk. Steun werd verleend aan ‘studenten theologie die aan de rijksuniversiteit Leiden zich voorbereiden op het ambt van predikant’. De functie van mecenaat bleef als vandaan verankerd in de familie: ‘Vervulling door familieleden, waarbij het streven gehandhaafd blijft zoveel mogelijk de vijf takken van de familie van de erflater te doen vertegenwoordigen.’⁶⁹ ‘Een belangrijke periode in de annalen’, meende het bestuur. ‘Reeds vele jaren was het een doorn in het oog, dat het grootste deel van het kapitaal via het Grootboek slechts 2,5% rente opbracht. Dit moge ten tijde van de aankoop een degelijke en redelijke belegging geweest zijn, in de tweede helft van de 20ste eeuw was dit al geruime tijd niet meer het geval.’

Bestuursleden in 1985 waren: voorzitter N.J. Westpalm van Hoorn (’s-Gravenhage), V.G. de Blocq van Kuffeler (Bergen, Noord-Holland), A.W. Cambier van Nooten (Amersfoort), J.W. van den Bosch (Wassenaar) en de op dat moment in het Duitse Norderstedt woonachtige E.H.J. Cunaeus. Van Gennep verzorgde het secretariaat. Westpalm van Hoorn sprak ondanks de doorgevoerde veranderingen nog steeds over een ‘ouderwets fonds’. Financieel werd er belegd in optieleningen en obligaties, bij een ka-

⁶⁶ Notariële acte (verleden voor mr. L. van Solkema) Den Haag 6 juni 1984, in: AFH.

⁶⁷ Notulen bestuursvergadering 16 februari 1981, in: AFH.

⁶⁸ Idem.

⁶⁹ Notulen bestuursvergadering Leiden 1 februari 1984, in: AFH.